

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/36/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120220900
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6120220900.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený spoločnosťou: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: V. W., nar. X.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX F. D., zastúpená: Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 3.258,85 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14Csp/44/2020-199 zo dňa 25. apríla 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanej uhradiť žalobcovi sumu 3.258,85 eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.518,17 eur od 11.12.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že ani po doplnení dokazovania v zmysle intencií zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu sa nestotožnil s názorom žalovanej o tom, že úver je potrebné považovať za bezpoplatkový a bezúročný. Po oboznámení sa s informáciami z informačného systému banky K. Q., P. informácie považoval za zistené, že existujúce záväzky veriteľ overil dopytom do úverového registra, z ktorého vyplýva splátkový hypotekárny úver so zostatkom 32.366,- eur, žalovaná v postavení spolužiadateľa, mesačné splátky 171,- eur, jedná sa o úver č. 4013111146 bez evidencie dlžnej či nezaplatennej splátky. Ďalej bol uvedený splatený spotrebiteľský úver o počte splátok 59 a výške splátky 52,- eur s dátumom poskytnutia 26.01.2009, dátum splatnosti 01.06.2009 bez evidencie nezaplatených splátok. Evidované boli 4 žiadosti ako hlavného žiadateľa, ktoré boli zamietnuté 25.10.2013 na sumu 5.500,- eur, 19.08.2009 na sumu 5.895,- eur, 19.07.2013 na sumu 5.895,- eur a 18.04.2009 na sumu 15.500,- eur. Evidované bolo stavebné sporenie s výškou úverových limitov 3.320,- eur bez evidencie nesplatenej istiny a čiastky po splatnosti, úver na stavebné sporenie - medziúver s úverovým limitom 3.320,- eur s dátumom poskytnutia 13.06.2007, splatný 15.05.2020 s evidenciou dlžnej splátky od 08/2013 do 12/2013, 10/2012 a 2/2012. Ostatné splátky riadne splatené, kontokorentný úver s limitom 996,- eur poskytnutý 24.11.2009 splatený 29.11.2010, čerpaný 11/2010 až 01/2011 splatený bez omeškania, 24.11.2008 splatený 29.11.2009 bez omeškania, zamietnuté kontrakty 04.02.2014 na sumu 500,- eur a 09.12.2013 na sumu 1.400,- eur s tým, že veriteľ schopnosť splácať poskytnutý úver určil mesačnou splátkou v 1/2-ici hypotekárneho úveru (171/2 z dôvodu spoludlžníctva), stavebné sporenie s mesačnou splátkou vo výške 19,- eur, mesačné úverové zaťaženie predstavovalo 104,50 eur. Príjem dlžníčky predstavoval sumu vo výške 598,33 eur s tým, že veriteľ bral do úvahy len

80 % príjmu, a preto spotrebiteľovi zostala rezerva vo výške 119,67 eur s vyhodnotením „Riziková klienta bola akceptovateľná“. SBCB skóre cutoff je nižšie, ako má klient, teda bol vyhodnotený ako „schváliteľný“, so zaradením hodnotenia „H“ risk na škále VH, H, L, VL, bez nevyhnutnosti zamietnutia v kategórii VH risk.

2. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy paušálnu sumu výdavkov vo výške 300,- eur. + 20 % z príjmu. Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol teda realizovaný 478,66 eur (80 % z príjmu) - 104,50 eur (existujúce záväzky) - 300,- eur (paušálna suma výdavkov) = 74,16 eur. Súd konštatoval, že prepočet bol vykonaný v zmysle ustanovení § 7 ods. 20 v zmysle podmienok ust. § 7 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z. z. vo vtedy platnom znení. Podmienky pre posudzovanie úverov sa prísnilo až ust. zák. č. 90/2016 Z. z.

3. Zdôraznil, že žalovaná nepreukázala, že by oznámila veriteľovi aj iné údaje, ktoré by mohli mať vplyv na posúdenie schopnosti splácať úver a ktoré by veriteľ či už úmyselne alebo neúmyselne nezohľadnil, pričom zároveň poukázal na povinnosť dlžníka podľa § 7 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. poskytnúť pravdivé údaje. Súd preto nezistil, že by veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, vykonal hodnotenie príjmov (ktoré znížil o rezervu 20 %) a výdavkov, vrátane vyhodnotenia životných nákladov a splátka úveru neprekračovala takto zistené disponibilné prostriedky. Údaje veriteľ získal od dlžníčky a nahliadnutím do registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Súd preto prejudiciálne vyhodnotil, že žalovaná si v čase poskytnutia úveru plnila úverové povinnosti, v rámci disponibilných príjmov bola schopná splácať úver, zohľadnil jej rodinný stav a vek, a preto konal pri posudzovaní s odbornou starostlivosťou.

4. Súd ďalej zistil, že veriteľ listom z 21.11.2017 vyhlásil úver za splatný a vyzval žalovanú, aby sumu splatnú ku dňu 20.11.2017 uhradila. Podľa doručky, listina bola žalovanej doručená dňa 24.11.2017.

5. Zosplateniu úveru predchádzala výzva zo dňa 08.08.2017, ktorou bola žalovaná upozornená, že ku dňu 07.08.2017 dlhuje čiastku 97,01 eur s hrozbou možnosti zosplatenia úveru.

6. Podľa prehľadu splátok bola žalovaná v omeškaní s úhradou splátok splatných v apríli 2017 počas celej doby až do zosplatenia úveru. Po úhrade 213,11 eur v 07/2017 bola v omeškaní len s úhradou jednej splátky, avšak následne vykonala len úhradu 10/2017 vo výške 18,52 eur, inú úhradu nevykonala. Ku dňu 7.8.2017 dlhovala čiastku 97,01 eur, čo je čiastka presahujúca jednu splátku, na čo bola upozornená výzvou zo dňa 08.08.2017 s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasného zosplatenia úveru. Následne na omeškanie vo výške 281,25 Eur bola upozornená výzvou zo dňa 21.09.2017, ktorá jej bola doručená dňa 25.09.2017, čo preukazuje pripojená doručka. Keď veriteľ listom z 21.11.2017 vyhlásil úver za splatný a vyzval žalovanú, aby sumu splatnú ku dňu 20.11.2017 uhradila, postupoval podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. keď uplatnil právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky (splátka splatná 07/2017, suma 281,25 eur k 20.09.2017) a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (výzva zo dňa 08.08.2017 a 21.09.2017). Zastal názor, že vo výzve postačuje uvedenie výšky omeškanej sumy a nie je potrebné výslovne uvádzať, ku ktorej splátke je dlh priradený. Žalovaná bola v omeškaní už s úhradou splátky splatnej v 04/2017, kedy bola započítaná na splátku úhrada 8,65 eur, 05/2017 uhradila 42,55 eur, 07/2017 sumu 213,11 eur, ktorá bola započítaná na predchádzajúce splátky a 10/2017 uhradila 18,52 eur.

7. Veriteľ oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky listom z 13.12.2018, teda po tom, ako bola žalovaná viac ako 90 dní v omeškaní a úver bol splatný v plnom rozsahu, teda postúpenie pohľadávky neodporuje ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a postúpenie je platné a účinné. Tým mal súd preukázanú aj aktívnu legitímáciu žalobcu. Súd v tomto prípade opätovne poukázal aj na právne závery v judikatúre, ktorú predložil žalovaný a to KS v Prešov sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016.

8. Nakoľko žalovaná po zosplatení neplnila, súd považoval za dôvodný aj vyčíslený nárok žalobcu na zmluvné úroky do postúpenia pohľadávky ako aj úroky z omeškania, nakoľko súčet zaplatených zmluvných úrokov a uplatneného nároku na zmluvné úroky spolu s poplatkami, ktoré mal dlžník podľa zmluvy zaplatiť nedosahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa dohodnutých zmluvných podmienok pri riadnom plnení zmluvných povinností.

9. Podľa pohybu na účte súd zistil, že žalovaná hradila tak, ako to uvádzal žalobca vo vyjadrení. Žalovaná iné úhrady nepreukázala (dokonca ani netvrdila), pričom povinnosť preukázať splnenie záväzku zaťažuje toho, kto takúto skutočnosť tvrdí. Dokonca sama žalobkyňa v ďalšom texte uviedla, že posledná zaplatená suma bola v decembri 2015, pričom žalobca uvádza aj plnenia až do 10/2017.

10. Súd aj vzhľadom na uplatnenie inštitútu zosplatnenia a skutočnosť, že žaloba bola podaná na Okresný súd v Banskej Bystrici 22.1.2020, ustálil, že nemohlo dôjsť k premlčaniu uplatnených nárokov, ktoré si žalobca uplatnil od čiastočnej úhrady 07/2017, nakoľko sa premlčujú podľa § 101 obč. zák. nároky splatné po uplynutí trojročnej premlčacej doby, teda splatné pred 22.1.2017.

11. Vzhľadom na uvedené súd zistil, že nárok žalobcu za zaplatenie 3.258,85 eur je dôvodný.

12. Súd v konaní zistil, že žalovaná sa dostala do omeškania s peňažným plnením neuhradením splatných záväzkov, pričom začiatok omeškania s úhradou nárokov predstavuje deň uplatnenia mimoriadnej splatnosti. Súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy splatných nárokov po zosplatnení, teda splatnej istiny, úrokov a poplatkov.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, 2 CSP.

14. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručila odvolanie žalovaná. Uviedla, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil. V prvom rade mal podľa nej skúmať aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, to, či žalovaná zo strany právneho predchodcu bola riadne vyzvaná v zmysle § 53 ods. 9 OZ na úhradu dlžnej splátky, čo má následne vplyv na zosplatnenie úveru. V konaní síce nebolo sporné, či banka výzvou zo dňa 21.09.2017 oznámila žalovanej, že je v omeškaní so splácaním jej pohľadávky vo výške 281,25 eur, ktorú žiadal uhradiť bezodkladne na účet vedený v N. Q. a.s., inak bude banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Následne listom zo dňa 21.11.2017 banka mala oznámiť žalovanej vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, avšak neuviedla lehotu 15 dní na uhradenie omeškaných splátok. Z poslednej výzvy na úhradu pohľadávky zo dňa 21.09.2017 vyplýva, že žalovaná bola veriteľom vyzvaná na uhradenie dlhu bezodkladne. Nebola jej daná 15-dňová lehota, ako to ukladá zákon, rovnako takáto lehota nebola daná ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 21.11.2017). Žalovaná okrem úverov s informačného systému bola spoludlžníčkou na hypotekárnom úvere, o ktorom mal veriteľ v čase žiadosti o úver vedomosť, jeho výška a splátky nie sú uvedené, avšak veriteľ do prepočtu či je schopná Žalovaná úver splácať bral do úvahy iba 171/2 (čo nevieme koľko je eur mesačne) + 19,- eur stavebné sporenie) a úverové zaťaženie bolo podľa Žalobcu 104,50 eur, hoci opäť s informačného systému jasne vyplýva, že splátky úverov Žalovanej predstavuje suma 171,- eur. Pokiaľ je suma splátky na úver čo splácala Žalovaná 171,- eur + 19,- eur stavebné sporenie, splátka poskytnutého úveru 73,25 eur a pripočíta sa k tejto sume 198,09 eur životné minimum bude spolu predstavovať sumu 461,34 eur. Príjem žalovanej predstavoval výšku 598,33 eur. Avšak žalobca nepočítal s tromi nezaopatrenými deťmi, ktoré mala v čase žiadosti o úver žalovaná. Žalobca pri poskytnutí úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď pred poskytnutím úveru neoveril výšku mesačnej mzdy Žalovanej, nezohľadnil schopnosť Žalovanej splácať poskytnutý úver a neprihliadol na jej iné mesačné výdavky (iné úvery, kreditné karty, pravidelné mesačné náklady na bývanie, cestovanie, stravu, rodinné pomery, nezaopatrené deti a iné), ktoré ani nezisťoval. Bez zisťovania ďalších okolností, uspokojením sa len s informáciami od Žalovanej, nie je možné konštatovať, že právny predchodca Žalobcu konal pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou. Takýto záver Súdu prvej inštancie je predčasný, pretože bol prevzatý súdom z tvrdení Žalobcu a nie vykonaním predložených dôkazov alebo zistení rozhodujúcich skutočností. Z uvedeného teda možno vyvodit' záver o nesplnení si povinnosti právneho predchodcu Žalobcu o preukázaní odbornej starostlivosti posúdenia schopnosti Žalovanej splácať úver. Pre posúdenie splnenia povinnosti ustanovenej v § 7 ods. 1 ZoSÚ nie je rozhodujúce, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (Žalobca, resp. jeho právny predchodca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity spotrebiteľa. V takomto prípade by v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ nemohol úver zosplatniť a ani postúpiť pohľadávku, ktorá na základe Zmluvy vznikla (§ 39 a § 525 ods. 2 OZ). Žalobca nemá aktívnu vecnú legitimitáciu na uplatnenie uvedeného nároku v súdnom konaní. Z uvedených dôvodov mal súd jeho žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. V naznačenom kontexte je nevyhnutné akcentovať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018. V odvolacom návrhu žiadala rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie, prípadne rozsudok prvoinštančného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť.

15. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že pokiaľ žalovaná v podanom odvolaní namieta, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil splnenie podmienok stanovených v ust. § 53 ods. 9 OZ a § 92 ods. 8 Zákona o bankách odôvodňujúc to tým, že postupca vo výzve zo dňa 21.09.2017 neuložil žalovanému lehotu na plnenie 15 dní, ani z ust. § 53 ods. 9 OZ, ani z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách takáto požiadavka nevyplýva. Neuviedla absenciu náležitostí v zmluve o úvere, ktoré by viedli k bezúročnosti, bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, a preto sa stotožnil so záverom prvoinštančného súdu, že tento kontrolou zmluvy absenciu obligatórnych náležitostí nezistil. Stotožniac sa s odôvodnením rozhodnutia prvoinštančného súdu, žiadal ho ako správne potvrdiť.

16. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, stotožniac sa aj s jeho odôvodnením podľa § 387 ods. 2 CSP potvrdil.

17. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec následne správne právne posúdil a svoje rozhodnutie dostatočne podrobným a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Vo väzbe na uvedené preto odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu považoval za potrebné uviesť, že pokiaľ žalovaná namietala bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, neprodukovala žiadne skutkové tvrdenia z ktorých by bolo možné takýto záver vyvodiť.

20. Prvoinštančný súd správne konštatoval, že platná právna úprava ani ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. platné ku dňu uzatvorenia zmluvy nevyžadovala členenie jednotlivých splátok na istinu, úrok a poplatky. V tejto súvislosti poukázal i na rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

21. K argumentácii, že vo výzve zo dňa 21.09.2017 ju veriteľ vyzval na úhradu dlhu bezodkladne, nebola jej daná 15-dňová lehota, ako ukladá zákon, je potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ je povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 OZ. Z uvedeného zákonného ustanovenia nevyplývala povinnosť umožniť, resp. vyzvať spotrebiteľa na úhradu dlhu v lehote nie kratšej ako 15 dní, z čoho možno vyvodiť, že pokiaľ žalobca ako veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 OZ (na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru), konal v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Výzvu zo dňa 21.09.2017, možno zároveň považovať i za výzvu podľa § 92 ods. 8 Z. z. Zákona o bankách, nakoľko preukázateľne ku dňu dátumu výzvy i postúpenia pohľadávok žalovaná bola v omeškaní s úhradou záväzku viac ako 90 dní. Za nedôvodnú súd považoval námietku žalovanej o tom, že žalobca pri skúmaní pomerov podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. nepočítal s tromi nezaopatrenými deťmi, ktoré mala v čase žiadosti o úver žalovaná. Jednak ide o novotu v odvolacom konaní a jednak ani táto skutočnosť bez poukazu na komplexné majetkové pomery v čase žiadosti o úver zo strany žalovanej nevyvodzuje sama o sebe záver o tom, že žalovaná nebola v takej finančnej kondícii, aby nebola schopná uhradiť žalobcom poskytnutý úver. Napokon zo systému banky SBCB informácie vyplynulo, že predtým poskytnuté úvery žalovaná riadne splatila, splácala hypotekárny úver ako spoludlžníčka, bola zamestnaná a sama neoznámila veriteľovi iné údaje, ktoré by mohli mať vplyv na posúdenie schopnosti splácať ňou poskytnutý úver. V tomto smere odvolací súd poukazuje na závery vyslovené v uznesení Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp/20/2021 z 13.09.2022, podľa ktorého primárne žiadateľ o úver (spotrebiteľ) je povinný poskytnúť pravdivé a relevantné údaje vo svojej žiadosti o poskytnutie úveru. Pokiaľ spotrebiteľ klamal o svojej majetkovej situácii, úmyselne uvádzal nepravdivé údaje za účelom, aby splnil podmienky na poskytnutie úveru, prípadne niektoré údaje zamlčal, je v rozpore s účelom §

7, aby mu súd priznal ochranu v zmysle § 11 zák. č. 129/2010 Z.z. v platnom znení a vyhlásil úver za bezúročný a bezpoplatkový, príp. neuznal za platné jednorazové zosplatnenie úveru.

22. Vo väzbe na uvedené odvolací súd preto rozsudok prvoinštančného súdu, ktorý svoje rozhodnutie podložil dostatočnou právnou argumentáciou s poukazom nielen na komentár k príslušným ustanoveniam zákona, ale i s poukazom na rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít potvrdil ako vecne správny, stotožniac sa i s jeho odôvodnením podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, vo väzbe na čo mu odvolací súd priznal vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)